

betrages som en Degradation, men da nu haade Direktøren for de sjællandske og de jysk-sjyenske Baner begge hedde „Sernbanedirektør“ saa ser jeg ikke nogen Narraag til at forlade det af os her i Landet hidtil brugt Udtryk.

— Vi have nu hørt den Motivering, som Mindretallet har fremsat navnlig gjennem det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), og som jeg før udtalte, har den Tanke, som er fremsat af de 3 ærede Medlemmer, Sympathi ogsaa hos flere andre Medlemmer af Flertallet, medens der ogsaa er andre ærede Medlemmer af Flertallet, som bestemt ere imod den. Det kan vistnok ikke siges, at en saadan Kontrollomite vilde være noget aldeles Nytt i vore Sernbaneforhold; thi ved de sjællandske Sernbaner var der ogsaa under den hidtilværende Ordning en Kontrollomite, som omtrent havde lignende Funktioner. De Indvendinger, som derimod ere fremsatte, have derfor ikke for mig den Bægt, hvormed de ere fremsatte. Jeg ser heller ikke Noget urigtigt fra de ærede Medlemmers Side i, at de have sat Tallet til sex fra Folkethingets Side og fire fra Lands-thingets Side, det svarer fuldstændig til Talforholdet mellem de to Thing, og ud over dette kan de to Things Krav i saa Henseende sikkert ikke gaa. Derimod tror jeg ikke, man har ganske Ret i at henvise til de norske Forhold. De norske konstitutionelle Forhold afvige en Del fra vore; det ligger efter den norske Forfatning nærmere at lade Rigsdagen udøve en saadan kontrollerende Indgriben i Administrationen, end det gjør under vore Forhold, hvor der ikke er den samme Nødvendighed derfor efter den betydelige Kontrol, som vor Forfatning tilstaaer Rigsdagen igjennem Finantsloven. Man vil paa en vis Maade komme til at modvirke eller gaa i en anden Retning — hvilket Udtryk man nu vil bruge — end den, hvori vi ellers pleie at ønske at lade Udviklingen, ved at gjøre Rigsdagen umiddelbart indgribende i Forvaltningen, i Stedet for at hævde, at Rigsdagen udøver sin Indvirkning gjennem en Regjering, som staar i Tillidsforhold til Rigsdagen. Det er den naturlige Bet., vi ere henviste til at gaa, forekommer det mig, og jeg saa meget den Bet., som de ærede Medlemmer nu her foreslaa, at vi skulle betræde. Jeg maa tilføie, at jeg tror, at et Forslag af denne Natur vilde i høiere Grad end noget Andet vanskeliggjøre en Overenskomst om denne Lov, og da de Forslag, Flertallet har stillet, ikke have til Hensigt at vanskeliggjøre eller umuliggjøre en Overenskomst, men kun at lægge for Dagen, paa hvilken Maade Folkethinget kan være villig til at slutte en Overenskomst om denne Sag, tror jeg ikke,

det er rigtigt at gaa saa vidt som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds og sige: lad os faae dette med, thi saa kommer der slet ingen Lov ud, eller: jeg vil ikke have nogen Lov uden dette. Jeg er i saa Henseende mere tilbøielig til at være enig med det ærede Medlem for Ribe Amt 3die Valgkreds (Buss), der jo dog udtrykte sig saaledes: ja, dersom vi kunde blive enige om Loven uden denne Bestemmelse, kunde der være Tale om, at vi vilde frasalde den. Jeg kan derfor ikke opfordre Thinget til at stemme for dette Forslag. Det er en Tanke, som er kommen frem under forskjellige Former ved forskjellige Veiligheder, og jeg kan ikke anse det for uheldigt, at den bliver drøftet, men jeg tror ikke, det er rigtigt at knytte den til nærværende Lov.

Bausen: Den ærede Ordfører for Udvalget mente, at han ikke kunde følge mig i den Henstilling, jeg har gjort til Thinget om atter at forandre Ordet Sernbanedirektør til Generaldirektør. Hvis jeg ikke forstod den ærede Ordførers feil, var et af de væsentligste Motiver, hvorfør han ikke for Dieblisset kunde følge en saadan Tilbagevenden til den foreslaede Betegnelse, det, at der for Dieblisset kun er en Sernbanedirektør. Jeg har bedt om Ordet for at talke den ærede Ordfører for denne Oplysning, idet jeg nu har faaet fornyet Haab om, at virkelig Betegnelsen for Spidsen for Sernbanestyrelsen atter vil blive „Generaldirektør“. Naar jeg nu oplyser, hvad jeg supponerede, at den ærede Ordfører vidste, at den Nuværende ikke hedder „Direktør“, men netop „Generaldirektør“, og naar saaledes den væsentligste Grund til den ærede Ordførers Betænkelse med Hensyn til atter at vende tilbage til Ordet „Generaldirektør“, er faldet bort, tror jeg, at jeg tør nære udmærket Haab om, at det vil lykkes mig at faae denne Forandring gennemført.

Ordføreren (Tauber): Den nuværende Generaldirektør er Embedsmand i Ministeriet, og det er en Embedsmand af en ganske anden Art end den, der her er Tale om. Den Direktør, som her er Tale om, er en Embedsmand, som skal træde i Stedet for de to nuværende Sernbanedirektører.

Bausen: Jeg kan fra mit Standpunkt ikke opfatte det anderledes, end at det er akkurat den samme Plads, der bibeholdes i Skikkelse af Generaldirektør. Den vedkommende Embedsmand staar for Dieblisset umiddelbart under Ministeren, og i selve Lovforslaget foreslaas det, at den fremtidige